

Vrij van uitvoeringsrecht voor
bij den Bond aangesl. vereen.

No 143. DUINLIED.

J. F. DUPONT.

Vroolijk ♩ = 72.

B

1 Lus-tig ge-sprongen door't mol-li-ge duin, Lus-tig ge-zongen op hel-ling en kruin!
3 Ne-drig van bui-ten maar rijk in uw borst, Zijt ge,zoet Holland,van duin-ten om-schorst;

cresc. Hoor, in ons lied stemt het lied van de streek, Brui-sen der zee en het rui-schen der beek.
Wat u be-laag' op den vloed of op 't land, Zwicht als de golven op'tschut-ten-de zand.
dim.

f 't Brui-sen der zee en het ruischen der beek. *Einde.* 2. Holland, zoet Hol-land, Holland, zoet Hol-land,
Zwicht als de golven op 't schut-ten-de zand. *Einde.* *mf*

Daar waar uw duinwand

hoe zwelt ons het hart, Daar waar uw duinwand de zeevloedentart, Daar waar uw duinwand de

zee-vloedentart, Waar al de schat van uw we-li-ge-n tuin, al de schat van uw we-li-ge-n

Waar al de schat van uw we - - li - ge-n, we-li-ge-n

Grenstaande dorheid

Van het begin tot Einde.
rit.

tuin, Grenstaande dorheid van't stuwende duin, van't stuwende duin.— Holland! zoet Hol-land!

Grenstaande dorheid — van 't stuwende duin. *rit.* Van het begin tot Einde.